

CSILLAGHEGYI HÍRMONDÓ

CSILLAGHEGYI POLGÁRI KÖR EGYESÜLET • 2006 TAVASZ

Hagyományteremtő kolbászkészítő verseny!.....

A téltemető farsangi multság bevezető programja volt a kolbászkészítő verseny. A versenybe **hat csapat** nevezett: Piskóta K und K, Csillaghegy-alsó, Békásmegyér Ó-falu, Fokhagymás kezek, Csillaghegyi Polgári Kör Egyesület és nem kis meglepetésre a Juniorok csapata. Összesen mintegy 50 kg kolbász készült, melyet a csapatok a helyszínen ki is sütöttek a betérő látogatók nagy örömeire. A kóstolás eredményeként a kitűnő hangulat mellett valamennyi csapat díjazott lett és a csillaghegyieknek is emlékezetes maradt. Köszönet minden résztvevőnek és nem utolsó sorban a Piskóta csapatának, akik a versenyen túl, még előzőleg elkészített kolbással, hurkával, párolt káposztával kedveskedtek a vendégeknek.

2007-ben ismét lesz csillaghegyi „**Kolbászkészítő Verseny**”! Mindenkit szeretettel várunk!

Menjünk el szavazni!!

Azt felrójuk a politikusoknak, hogy hogyan bánnak velünk, amikor gondjainkról, az ORSZÁGRÓL van szó. Amikor pedig döntenünk kell, hogy kire, kikre szavazzunk, csak legyintünk, és még az sem biztos, hogy elmegyünk szavazni!

EZEN KELL VÁLTOZTATNI!! Néhány tollvonással, vagy a szavazás elmulasztásával, mi magunk hozzuk meg a döntést, amelynek elhibázásáért utána senkit sem vádolhatunk.

Egy 80 kg-os súlyt egy ember nagy nehézséggel tud csak felemelni. Két embernek, ha egyetértenek, ez nem jelent semmi gondot. Össze kell fogni, de nem két embernek, hanem az egész országnak. **NE LEGYINTSÜNK!!** Nézzük meg, hogy kiben bízhatunk, kinek hiszünk, – és döntsünk! Mi döntsünk! Ne a fondorkodás és a cselszövés érjen célba.

Kérem Önöket, kedves csillaghegyi lakótársaim, mondják el ezt szomszédjaiknak is, hogy jobb csak akkor lehet, ha az ország rúdja egy irányba áll, és ezt a rudat mi tartjuk a kezünkben.

Doktor Elek

Karácsonyi ajándékozás.....

Az elmúlt év utolsó hónapjában sikerült újra megidézni karácsony szellemét. Felállítottuk karácsonyfánkat a HÉV megállónál. Mikulásunk sok gyermeket megszólított, s megajándékozott, akik énekekkel, versekkel viszonyozták a figyelmességét.

A házi orvosok segítségével összegyűjtöttük sok magára maradt, egyedülálló, szűkösen élő csillaghegyi lakótársunk és családok címét. Meghívtuk őket egy találkozóra, és december 8-án vendéglátás keretében átadtuk karácsonyi csomagjainkat. A meghívottak két nagy asztalon válogathattak az összegyűjtött ruhaneműben, s azokból sok használható darab gazdára talált. A kiértésették több mint háromnegyed része részt vett a találkozón, ahol a Polgári Kör tagjai kínálták, kalauzolták őket. Azokat, akik nem tudtak eljönni, mi látogattuk meg és átadtuk nekik a karácsonyi csomagokat.

Az emberek hálásak voltak, jól esett nekik, hogy egyáltalán gondolunk rájuk. Mi meg úgy éreztük, hogy ez ugyan csak egy csepp a tengerben, de jó érzés volt azoknak is, akik kapták és azoknak is, akik adták.

Köszönjük az Önkormányzat, a CBA, a Szamos Marcipán Kft., a Magyar Koronaőrök Egyesület, az A-Modul Rt. és mindazon emberek segítségét, akik adományukkal és munkájukkal egyesületünket támogatták.

Doktor Elek

ADVENTI MŰSORUNKAT december 10-én tartottuk, melyre mindenkit szeretettel vártunk és sokan el is jöttek lelkiebben Karácsonyra készülni. A Csillaghegyi Általános Iskola tanuló nagyon szép műsorral kedveskedtek Kelemen Gabriella tanárnő segítségével. A kézműves foglalkozáson, melyet Nagy Árpádné és Sáring Erzsébet tartott, sok ajándék készült, és a kis karácsonyi vásár is eredményes volt. A lelki feltöltődés után jól esett a sütemény, a torta, a szaloncukor és egy kis forralt bor. Remélhetőleg ez év karácsonyán is újra találkozunk.

Hírek, közérdekű információk.....

Húsvétra és Pünkösdre is készülünk

A néphagyományoknak megfelelő ünnepléssel készülünk az elkövetkező Húsvétra és Pünkösdre. Figyeljék a plakátjainkat és jöjjenek műsorainkra!

Csillaghegyi Találkozó

Idén is minden hónapban van „Csillaghegyi Találkozó” mindig mással és mindig érdekes emberekkel, témával. Március 29-én a **Béres család** lesz a vendégünk, akik külön meglepetéssel készülnek minden érdeklődő számára.

Április 12-én **Szentmihályi Szabó Péter** tart előadást „Itt az idő válasszatok!” címmel. Május 17-én Kós Károly hagyatékáról tart előadást **Anthony Gall** ausztrál építész, és így tovább mindig más mindig érdekes...

Virágos Csillaghegyért!

A mozgalom jegyében a múlt évben is két bronz emléktáblát adtunk át, az egyiket a Csillaghegy **Királyok útja 200-210. számú társasház közössége** kapta, a másikat az Árpád utcában élő **Csorba Józsi bácsi**. Minkét helyen példamutató szorgalommal szépítik saját környezetüket és egyben mindannyiunk lakóhelyét, **Csillaghegyet**. Gratulálunk, kövessük példájukat, legyen Csillaghegy virágos és szép, hogy tényleg öröm legyen itt élni. Kérjük, hogy minél többen pályázzanak!

Emlékezzünk 1956-ra!

Az emlékkeresztnél méltón szeretnénk megemlékezni az 1956-os forradalomról. A forradalom eseményei sok csillaghegyi családot is érintettek, magával ragadtak és sajnos a megtorlás sem kerülte el az itt élőket. Hőseinkre és az áldozatokra is emlékeznünk kell. Helyezzük el a megemlékezés virágait és **gyűjtünk gyertyát**.

Tervek

2006-ban összefogással erőt és pénzt gyűjtünk a kis Erzsébet közben álló **Erzsébet Királyné** szobor megújítására. A terakotta mellszobrot az alapoktól meg kell újítani, hogy újra hosszú évtizedeken keresztül méltó emléke legyen a magyarok királynéjának.

A most Petőfi térnek nevezett téren csak egy kis dísztelen szobor talpazat áll, pedig itt évtizedekkel ezelőtt **Országzászló** állott, hirdette Csillaghegy és Békásmegyer lakosságának tiszteletét a nemzet előtt. Nagyapánk már egykor megcsinálták, csináljuk meg újra! **Segítsen Ön is!**

Borkostoló

A farsangi mulatságon a Csillaghegyen nyílt „BOR-FALU” borászati bolt tartott nagyszerű borkostolót, melyen nehéz volt választani a kiváló borok között.

Debreczeny István

Bori és Veronka.....

Valamikor nagyon régen, kaptam egy levelet. Szép levél volt, sokatmondó.

„Tisztelt Újságíró!

Egy apró kis faluban élek, túl a határon, Kárpátalján. A szüleim idősek, én tizenhét éves vagyok, s közel-távol nincs senki, akivel a gondjaimról vagy a gondolataimról beszélhetek. Sok minden jár a fejemben. Kevés nekem az, amit most csinálók. Elvégeztem egy kereskedelmi iskolát, de nincs állás, se a szakmámban, se másutt. Itthon ellátom az állatokat, főzök, dolgozom a kertben és azzal telik az időm, hogy abból a kevésből, ami van, megpróbálom kihozni a legtöbbet. Ételből, italból, gondolatból. Most egyre többször gondolok arra, el kéne indulnom szerencsét próbálni. Mint a mesebeli legkisebb fiúnak. Nehezíti a dolgot, hogy lány vagyok. S az még inkább hogy innen, a világ végéről, hosszabbak az utak, beláthatatlanok. Nemrégiben itt, hozzánk közel tartott egy találkozó Kányádi Sándor. Van egy verse, őrzöm a naplómban. Talán ismeri. Az a címe: Isten háta mögött.

sok dolga van a Teremtőnek
mindenkivel ő sem törődhet

messzi a csillag
mindenüvé nem világíthat

előrelátó vagy de mégis
nézz Uram a hátad mögé is
ott is lakoznak
s örülnének a mosolyodnak

De nem néz, nem néz az Isten se ide, a háta mögé, nekem kéne talán elindulnom, hogy elejbe kerüljek...

Látja, ettől félek én, a döntéstől. Menni vagy maradni. Fiatal vagyok, van bennem erő. És akarat is. Mennék Magyarországra vagy Németországba munkára, házhoz, segítségnek, csak egy ideig, míg meg tudok állni a lábamon. Azután tanulnék. Jól fog a fejem, azt mondták a tanáraink is. Talán nem tompul el az emberben a szépre-jóra való képesség. Én őrizni akarom magamban. Sokat töprenkedem, mit is csináljak. Kérem, válaszoljon valamit, Julianna jellegére. Köszöntöm innen, messziről, sok szeretettel.”

Kedves Julianna!

Nem is olyan régen, utazás közben találkoztam egy lánnyal. Akár Te is lehettél volna. Brassó mellől, egy kis faluból utazott Budapestre, onnan Németországba. Bátor lány volt, és azt hiszem, nagyon tehetséges, mellé igen teherbíró. Azt mondta, az erejét és a kitartását a gyerekkorában szerezte, a nagyszüleinél, ahol állatokat tartottak, s ő, alighogy elbírta a kaszát és a gereblyét, kaszált, mint a felnőttek, főzött és lóval járt nagyapjával a fatelepre, megcsinált mindent, amit arrafelé falu helyen a gazdálkodó embereknek meg kell csinálniuk.

– Németországban erről nem is mesélek – mondta, ott el nem tudják képzelni milyen egy igazi falu. Út nélkül, telefon, fürdőszoba nélkül, á, bele se kezdek.

Nevetett, amikor ezt mondta, és egyre kíváncsibb lettem, hogyan került Németországba. Mert az esküvőjére utazott.

Amikor hatéves lett, magyar iskolába akarták íratni a szülei, de olyan kis létszámú volt a magyar osztály, hogy nem fért be. Román iskolába járt hát, de egyre csak az volt a vágya, hogy magyarul tanulhasson. Tizenhat éves korában egyedül ájtott Magyarországra, s addig járt, kilincselte, míg beiratkozott egy egészségügyi szakiskolába. Egy családnál kapott szállást, annak fejében, hogy vezeti a háztartást. Főzött, bevásárolt, mosott, takarított, mellette tanult. Szálegyedül volt Pesten, akkoriban haza se mehetett.

Érettségi után egy kórházban dolgozott, hat évig volt az intenzív osztályon, három műszakban, s csak két évente vette ki a szabadságát. Akkor már nővérszállón lakott.

– Olyan sokáig bírtam, annyi tartalékom volt otthonról, azt hittem, sose fáradok el.

De egyszer csak elég lett. Nem mondta, hogy mi váltotta ki, az egyedüllét, vagy az, hogy semmi reménye nem volt lakásra, önálló életre. A német fiúval itt Pesten ismerkedett meg, az két évig járt ide hozzá, magyarul is tanult, mert a lány nem, nem akart Németországba menni. És most az esküvőjére utazik. Amikor megkérdeztem, mi lesz, jó lesz-e ott neki, megint nevetett.

– Annyi mindent kibírtam... majd meglátjuk.

Julianna, kedves, nem tudok semmit. Nem tudom, mihez kell több erő, a menéshez, vagy a maradáshoz. Azt tudom, de ezt is csak halkán mondom, az életet jobb lenne élni, mint kibírni...

Ennyit írtam akkor a kárpátaljai lánynak. Van ennek már vagy hét esztendeje.

Tegnap délután egy budai cukrászdában voltam. Ismerős arc köszön rám, egy fiatal nő állt a pult előtt, karján egy kicsi lány, a másik kezét fogja egy szaladós, szőke nagybacska. A Brassó mellőli lány volt az ismerős fiatalasszony. A bátor lány, a vonatról...

– Visszajöttem... Haza, Budapestre. Itt találtam a páromra. Ők Bori és Veronka...

Mosolygott, elfutotta a szemét a könny.

– Nem hiszi... Honnan is tudhatná, Németország milyen messze van...

Schäffer Erzsébet

Épülhet az M0 északi hídja!.....

Egy főváros körüli gyorsforgalmi út gondolatát először 1942-ben vetette fel egy közlekedési mérnök. Ebből nem lett semmi. Az 1960-as években ismét felvetődött a környűri terve, akkor a Hungária körút vonalában egy városi magasvezetésű autópálya lett volna az elkerülő út. A 70-es évek ismét a főváros külső térségében, vezetett autópályában gondolkodtak. Miután a belső területek egyre intenzívebben beépültek, a vonalváltozatok fokozatosan a főváros határába kerültek – derül ki a Nemzeti Autópálya Rt tanulmányából.

Az önkormányzatok és civilek által indított perek sorozata lassítja évek óta az M0 környűri építését. Arra egyelőre remény sincsen, hogy belátható időn belül megépül a környűri befejező, nyugati része, és teljessé válik a főváros körüli elkerülő út. A legjobb esetben az M1-től Budakalászig autózhatjuk körbe Budapestet gyorsforgalmi úton két év múlva.

Hiába ígérte azt az Orbán-kormány még 2002 februárjában, hogy az M0 északi hídja 2005-re elkészül – a kormányváltás következtében – a híd építése máig nem kezdődött el, csak a tervek állnak rendelkezésre és az előkészítő munkálatokhoz láttak hozzá.

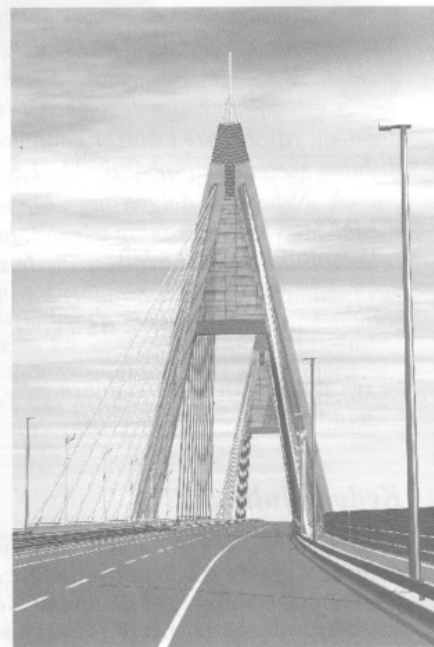
Az M0 hídra tervezői kiemelten foglalkoztak a Duna-híd meder feletti szakaszával. Egy szakmai és társadalmi zsűri 6 változathól választotta ki azt a ferde kábeles mederhidat, mely a fő Duna ág felett ível át.

A Szentendrei-Duna ág felett egy mederpilléreken nyugvó egyenes acélhíd épül. Összesen 1840 méter hosszú, 2x2 sáv, plusz leállósávot, gyalogos- és kerékpárutat is magában foglaló, összesen 26,5 méter szélességű hídról van szó. A hídra már van építési engedély, és a munkaterület átadása is megtörtént a kivitelező Hídepítő Rt.–Strabag Rt. által alkotott M0-s Duna-híd Konzorcium részére. A munkálatok már csak az időjárástól függenek. A mostani elképzelés szerint 2007 novemberében már utazhatunk a hídon.

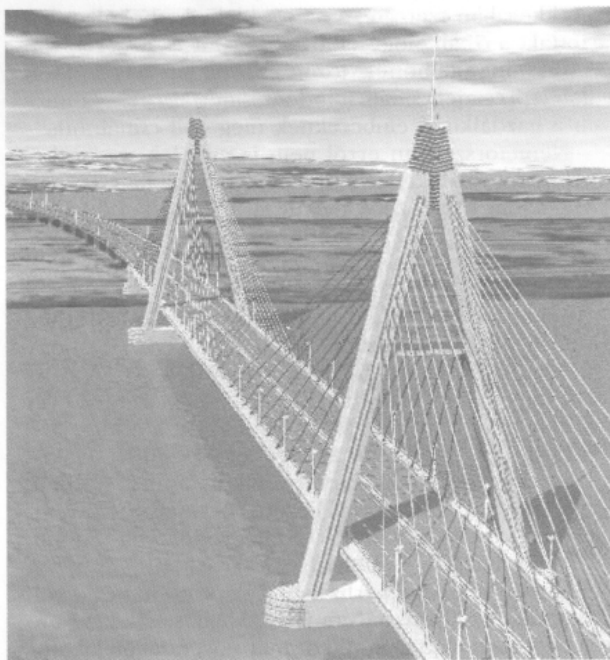
A környűri nyugati M0 utáni szakaszának terveit több civil szervezet és az Óbuda-Békásmegyer önkormányzata sem tartja elfogadhatónak, mert szerintük túl közel vezetnék a lehajtót a békásmegyeri lakótelephez. Annak ellenére, hogy például a 11-es és a 10-es főút közötti szakaszon már 10 éve ismert, hogy hová tervezik a nyomvonalat, mégis beépült időközben a terület.

Megszűnt egy akadály az M0-s környűri északi szektorának folytatása előtt. Az ürömi önkormányzat rendkívüli ülésén jóváhagyta, hogy az elkerülő északi Duna-hídjáról levezető út egy része alagútban haladhasson a település mel-

lett. A közlekedési tárca és a Nemzeti Autópálya Rt. februárban az alagutas megoldást javasolta. Üröm mellett ötven méter mélységben, fut majd az elkerülő út. A sztráda az alagút után Pilisborosjenőnél egy 800 méter hosszú óriás csőben folytatódik majd, kapcsolódva a 10-es úthoz.

Látványtervek M0 északi hídjáról

Az északi szektor tervezett nyomvonala

Az Ürömmel történő megegyezés csak rész siker az M0-s északi részének továbbépítésében, hiszen az elkerülő utat követelő Budakalással és a saját kishídhöz ragaszkodó Szigetmonostorral a tárcának ugyanis továbbra sincs megegyezése. A híd miatti többlet forgalomtól tartó települések több mint egy éve tárgyalnak a minisztériummal – eddig eredménytelenül.

Az M0 híd megépítése Csillaghegyre is kedvező hatással lehet, hiszen csökkentheti a fölöslegesen az Észak-Pestre igyekvő átmenő forgalmat. Ugyanakkor mindenki örülne, ha a körgyűrű nem csak a 11-es útig, hanem minimum a 10-es útig kiépülhetne. Így elkerülhető lenne, hogy az Esztergom irányába utazók növeljék a Szentendrei út forgalmát.

Bár nem a kerület közigazgatási területén halad az M0, mégis az önkormányzatnak figyelemmel kellene kísérnie a környező települések (Budakalász, Üröm, Pilisborosjenő, Solymár) tárgyalásait az NA Rt-vel, illetve a kormánnyal, hiszen azok bármelyike közvetlenül érinti Békásmegyert és Csillaghegy lakosságát. A leendő fel és lehajtók helyzete befolyásolhatja a kerületi úthálózat leterheltségét, ezzel együtt a helyi lakók életminőségét.

A megváltozott forgalmi irányokra és intenzitásokra tekintettel Óbuda-Békásmegyert önkormányzatának ki kellene alakítania koncepcióját a híd átadásáig.

A jogszabályok szerint a teljes körgyűrűnek 2015-ig kell elkészülnie, az érvényes tervek szerint az M0 teljes nyomvonala 110 kilométer hosszú lesz. A nyomvonal azonban még 10-20 kilométerrel bővíthet a körgyűrű menti településekkel folytatott tárgyalások eredményétől függően. Még nem késő a kerületi érdekek érvényre juttatása!

Reméljük, hogy az M0 fejlesztési érdemben is javítani fogják – a kétszeresen is szétszakított – Csillaghegy lakosságának életminőségét!

Kalota István

(Forrás: NA Rt., magyarorszag.hu)

Gát tervek – a Duna-part jövője?....

A Főváros Önkormányzata pályázatot írt ki a Duna-part ideiglenes gátját felváltó megoldásra, amelyet a III. kerülettel közösen finanszíroztak. Mint az Óbuda újság 2006/3. száma hírül adta, a 14 tanulmányterv közül a szakmai bizottság két modern technikát alkalmazó, a költségek és a prágaihoz hasonló mobil gátas változatot emelt ki:

- A meglévő nyúlgát helyére tervezett megoldás ára 2,6 milliárd Ft.

- A Duna-partra tervezett 4,8 milliárd Ft. Az előző változathoz képest a többletköltség legnagyobb részét a jelenlegi árterület csatornázása, és a part rendbehozatala tenné ki.

A javasolt mobil gátak alapja nem emelkedne a talajszint fölé; magát a gátat csak árvíz idejére állítanák fel.

Civil szervezetek összefogásával a Római-fürdő SE március 2-án Civil Fórumot szervezett a Római-parti gátról. A tervezők ismertetéséből több fontos részletre fény derült. A fórumon résztvevők döntő többsége a Duna-partra tervezett alternatívát támogatta, annak ellenére, hogy legalább $\frac{3}{4}$ részük a nyúlgáttal védett területen él, nem az árterületen.

A gát megépítése nagyon fontos lenne, hiszen az időjárás szélsőségesebbé válásával a Duna vízjárása nem lesz egyenletesebb, mint idáig. 2002. augusztusában csak a nyúlgát nagyon költséges ideiglenes megerősítésével, a Nánási út és a Királyok útja lezárásával lehetett elkerülni, hogy a kerület ÉNy-i része víz alá kerüljön.

Gát nélkül a Duna-part fejlesztését nem érdemes elkezdni, bár ez nem mentség mostani elhanyagolt, szemetes, tönkrement állapotára. A Duna-parti gát tervezett építési ideje 3 év, előtte azonban a részletes vizsgálatok és tervek elkészítése, a felkészülés még akkor is éves nagyságrendű, ha lenne rá pénz. A majdnem fél évtizedes megvalósítási idő ellenére ez a beruházás a Főváros költségvetésében nem szerepel!

Nem mindegy azonban, hogy a gát hogyan illeszkedik a Duna-part és a jelenlegi árterület szándékolt arculatához, hasznosítási módjához! Ez az összefüggés a jelenlegi pályázatnak nem volt témája. Korábban készült már komplex, a terület közcélú, sokszínű vízisportot, sétát, kerékpározást, kikapcsolódást lehetővé tevő fejlesztését is magában foglaló pályá-

zat az EU számára. Ilyen célokat tartalmaz a Kerületfejlesztési Koncepció is. Ezzel szemben tovább romlik, kihasználatlan a Római-partnak különösen az északi része. A legtöbb új létesítménynek nincs kapcsolata a Dunával – bárhol másutt is lehetne; teljesen zárt, vagy exkluzív igények drága kielégítését szolgálja.

A Kerületfejlesztési Koncepciót fontos lenne konkretizálni. Ez többlépcsős folyamatot igényelne. A fokozatosan meghatározódó célok elérése érdekében sokoldalú szabályozó rendszer kidolgozására is szükség lenne. Az elmúlt 15 év megmutatta, hogy a kerületi szabályozási terv és az alkalmazott építési hatósági eszközök önmagukban gyengék a koncepció érvényesítésére. Komplex fejlesztési politikára lenne szükség, amely nemcsak az építkezéseket szabályozza, hanem a céloknak megfelelő közcélú és közhasznú szolgáltatások létrehozását és működtetését segítené pályázatokkal, együttműködési szerződésekkel, adópolitikával, hatékony ellenőrzéssel.

Ha a tervezettnél később is, rövidesen tisztul a Duna: ez évben remélhetőleg megvalósul Budakalász és a kerület északi részének szennyvizét a Palotai szigeti tisztítóba juttató beruházás.

Természetes kérdések:

- Hogyan illeszkedik a két gát terve a Kerületfejlesztési Koncepcióhoz?

- Mikor lesz pénz a gátra? Amíg meg nem épül a part arculatát, hasznosítási lehetőségeit erősen befolyásoló gát, tervezéssel, hatékony szabályozással hogyan lehet előkészíteni a Kerületfejlesztési Koncepció majdani megvalósulását?

Örülünk, hogy a gátra vonatkozó tanulmánytervek elkészültek, és a fórumon a fővárosi és kerületi tisztviselők és szakemberek a korábbiaknál konkrétabb információkkal látták el résztvevőket, beleértve az érintett szervezetek képviselőit. Reméljük, hogy a néhány éve elkezdett párbeszéd az árvízvédelem megvalósításáról, a Római-part potenciális értékeinek helyreállításáról és a kor lehetőségeinek megfelelő fejlesztéséről a fórum után, a konkrétabb tervezési szakaszban elmélyül, a kerület és a tágabb környezet lakói érdekében.

dr. Balogh Kálmán

EL CAMINO. Az ÚT.....

Egyre többször találkozunk a spanyolországi zarándokút nevével könyvesboltok kirakataiban, a televízió képernyőjén, mozifilmen, sőt az ezeket reklámozó óriásplakátokon. A név szétáramlik a köztudatban, és az információ is, hogy van, létezik itt Európában egy ÚT, egy zarándokút, amelyen a XXI. sz-ban is járnak, nemcsak spanyolok, hanem olaszok, dél-amerikaiak, franciák, németek és magyarok.

A 2005 nyarán tett spanyolországi 700 km-es gyalogos zarándoklatomat Santiago de Compostellába – a „caminonak” nevezett Szent Jakab zarándokúton – már több közösség kérésére, képekkel illusztrálva elmeséltem.

Minden alkalommal meglepett a nagy érdeklődés, ami az előadást követő rengeteg kérdésben és az érdeklődők nagy számában tükröződött, így volt ez Csillaghegyen is, a polgári kör felkérésére tartott vetítésemkor is.

A középkorban bűneik bocsánatáért vagy valamilyen nagy cél érdekében, fogadalomból, imádságos lelkülettel járták végig e nehéz utat elődeink.

Ma azonban nemcsak ebből a célból indulnak el az úton az emberek, hanem egyre többen vannak, akik keresnek valamit, keresik önmagukat, keresik különféle kérdéseikre a választ, amit ebben a zaklatott és hamis értékeket sugalló fogyasztói világunkban olyan ügyesen elrejtettek a szemünk elől, hogy a megtalálásában már hinni sem merünk.

Csak az érzés van, hogy valami hiányzik, ami a miénk volt, de valahol, valamikor elvesztettük.

Keressük hát! „Induljunk el visszaállítani azt a kap-

csolatot köztünk és az Isten között, amit alanyi jogon kaptunk születésünkkor, és amit a mindennapos rohanásban elvesztettünk.”

Erre ad lehetőséget a Camino, a maga természetes egyszerűségével (8 kg felszerelés a hátizsákban 35 napra – tapasztalatból mondom – sok is!), a csenddel, a csodálatos természettel, a letisztuló gondolatokkal, a biztonságos jelzésekkel, szállásokkal.

Az útvonal mentén lévő eklézsiák és önkormányzatok figyelmeisége gyakran meglepett és meg is hatott minket zarándokokat egy-egy kicsi pihenőparkkal – néhány pad, asztal, árnyas fák a nagy hőségben és persze víz, finom karsztvíz a szomszédoknak.

Bár a messzi világban gyaloglunk, mégis önmagunkhoz kerülünk közelebb minden lépés során.

Induljunk hát el! A leghosszabb út is az első lépéssel kezdődik...

Jó utat minden keresőnek, érdeklődőnek, vagyis Buen Camino! – ahogy a spanyolok mondják. Végezetül egy kelta köszöntővel búcsúozok:

*„Mindig legyen előtted út,
Fejed felett süssön a nap,
Hátad mögül fújjon a szél,
Földedet öntözze langy eső,
S addig is, amíg nem találkozunk,
Hordozzon Isten a tenyerén....”*

Soósné Velencei Ildikó
egy zarándok Csillaghegyről

Téltemető farsangi mulatság.....

Február 25-én tartottuk a már hagyományos farsangi mulatságot, mely nagy örömünkre sok érdeklődőt vonzott. A Csillaghegyi és Fodros iskolából lovas betyárok vezetésével farsangi felvonulás indult, melyen a résztvevők a DŐRE bábut kísérték a Közösségi Házba. Az érkezőknek a „Félnótás” együttes húzta a talp alá valót, (vezetője: Tumbász Márton) majd a „Bokorugró” együttes moldvai táncot és felvidéki bolond lakodalmast adott elő (betanította: Széles Szilvia tánctanár). Ezt követte a jelmezverseny és a táncház. Egyesületünk farsangi fánkkal vendégelte meg a résztvevőket. A mulatságot nagy látványossággal zárta. Az udvaron a jelenlévő rengeteg ember előtt a tél, a farsang és a rossz búcsúztatásául elégettük a DŐRÉT.

Köszönet a Korom-tanya lovasainak a látványos betyáros farsangi felvonulásukért, mely Sáringer Erzsébet szervező munkáját dicséri, és köszönet a fellépőknek, a zenészeknek, a délutáni műsor szervezőjének, Nagy Árpádnénak.

